

buiten spoor

Zuudschorre

Eetbare natuur

Drie generaties
NTKC

Buitenspoor verschijnt 4 x per jaar

Uiterste inleverdatum kopij nieuws van de club/terreinen voor nr. 1 (januari-maart):
19 november 2019.

De redactie heeft het recht om kopij in te korten, anderszins te wijzigen of in het geheel niet op te nemen.

Redactie Marleen Blokhuis, Janwillem van Dijk, Margreet Geels, Nienke Onkenhout, Martijn Treffers

Eindredactie Anne en Eli Vlessing
redactie@kampeerclub.nl

Aan dit nummer werkten mee

Peter Arends, Marjolein en Ruurd Bijlsma, Albert Fien, Karen van Geffen, Tini Hengeveld, Ton Hermans, Frans en Maria Hofhuis, Karin Koppen, Jan Kuiper, Nelleke van der Meulen, Loes van Oosten, Bas Ruggeberg, Caitlin Valkering

Advertentie-acquisitie

advertenties@kampeerclub.nl

De vereniging is niet aansprakelijk voor de inhoud van commerciële advertenties.

Ontwerp

LevievanderMeer.nl
Omslag: E. Blackwell, *A Curious Herbal*, 1737
Druk robstolk@

NTKC (Nederlandse Toeristen Kampeer Club) is een vereniging die zich richt op sportief kamperen met bescheiden uitrusting en op het behoud en herstel van natuur en landschap op haar terreinen.

Kernwaarden zijn rust en ruimte, respect voor natuur, milieu en voor elkaar. NTKC beoogt geen winst, functioneert geheel op basis van zelfwerkzaamheid van de leden en beschikt over 20 natuurterreinen door heel Nederland. Opgericht 5 mei 1912; lid FICC. Het clubjaar loopt van 1 oktober t/m 30 september (opzeggen voor 1 september).

Algemene informatie vind je op/in www.kampeerclub.nl, Buitenspoor en de NTKC Nieuwsbrief.

Clubbureau NTKC Larikslaan 5,
3833 AM Leusden, tel. 0334323376
clubbureau@kampeerclub.nl
www.kampeerclub.nl

Inhoud

4 *Je moet hier echt heen gaan, anders kom je er niet*

Zuudschorre, Ellewoutsdijk

10 *In gesprek met Frank Moerman*

12 *Eetbare natuur*

14 *Drie generaties NTKC*

En verder

- 8 Kamperen in de kunst
Eenpitter
- 9 Jeugdsectie
- 16 Uitheems probleem
- 17 Buitenkinderen
- 18 Zwerversteken
Voor het voetlicht
- 19 In Europa
- 20 Nieuws van de club
Nieuws van de terreinen
- 22 Oproep

Selectie uit de agenda

De zomer is voorbij, herfst en winter zijn in aantocht. Tijd voor zorg en onderhoud van onze terreinen. Ideaal te combineren met een paar dagen najaarskamperen! Lees vooral de volledige agenda op kampeerclub.nl > **clubberichten** > **agenda**

Aan het werk!

Deze herfst staan er in **oktober, november en december** weer volop werkdagen op het programma. Kijk op de NTKC-agenda voor een terrein in de buurt en kom een dagje zagen, snoeien, harken, kappen, maaien of poetsen.

IVN paddenstoelenexcursie

12 oktober, 14.00 u, Het Groene Hart, Hazerswoude, voor IVN-leden maar NTKC'ers ook welkom, opgeven bij hartvanholland@kampeerclub.nl.

Kennemerland

Nieuwjaarsweekend

Nog ver weg, maar toch alvast noteren! **4 en 5 januari 2020**, Limmen. Ook andere afdelingen organiseren nieuwjaarsweekenden, zie de agenda.

VOORWOORD

De braam

We worden door de media aangespoord om milder te zijn voor elkaar. Minder onaardig. Minder ongeduldig. Om eerder naar de positieve dan de, nou ja, minder positieve kanten van de mensen om ons heen te kijken. Eigenlijk een variatie op een al wat oudere campagne 'verbeter de wereld, begin bij ...' en wie die zin niet kan aanvullen die krijgt met #doeslief een nieuwe kans.

NTKC'ers voelen zich wellicht iets minder aangesproken. Wij zijn immers verenigd onder de kernwaarden 'rust en ruimte, respect voor natuur, milieu en voor elkaar'. De omgang met elkaar op onze terreinen is zonder meer mild, aardig en geduldig te noemen en respect voor de natuur en het milieu staan natuurlijk al helemaal niet ter discussie.

Het valt me daarom des te meer op, dat in het algemeen zo negatief over braamstruiken wordt gesproken. Het is onkruid, moet 'getrokken', gekapt of gesnoeid worden, liefst met wortel en al. Op onze terreinen is dat natuurlijk verstandig. De braam woekert, de lange 'tentakels' groeien maar door en je kunt je er lelijk aan openhalen.

Aan de andere kant: het eten van rijpe, zelfgeplukte bramen is een feest. Bramen groeien zo goed als overal, de zoektocht levert je een kras op je knie en een schram op je hand op, maar samen met de kinderen maak je al van een klein volgeplukt emmertje en een schep geleisuiker de lekkerste jam ter wereld. Dat kun je gewoon bij je tent doen, je hebt niks geen schoongekookte of gesteriliseerde potjes nodig want deze jam is in twee dagen op.

Het plukseizoen zit er dit jaar weer op. We blijven onze terreinen natuurlijk verstandig beheren, ook als dat ten koste van de braam gaat. Volgend jaar is hij er toch weer – laten we er dan ook een beetje van genieten.

Een mooie herfst toegewenst,

Anne Vlessing, eindredacteur

Je moet hier
echt heen
gaan, anders
kom je er niet

Zuudschorre, Ellewoutsdijk

Hordes caravans achterlatend op de Zeeuwse A58 slaan we af richting 's-Gravenpolder.

Het landschap doet denken aan de Bommelerwaard met fruittelers genesteld tussen een meanderende mix van hoge en lage dijken.

We zijn op weg naar een van de kleinste terreinen van de NTKC: Zuudschorre, op de rand van Zuid-Beveland.

Tekst: Martijn Treffers, foto's: Martijn Treffers en Tini Hengeveld

En dan doemt Ellewoutsdijk op. Pittoresk tot het schattige aan toe. De aanwijsborden sommen de hoofdbestemmingen in het plaatsje op: 'kerk', 'speeltuin', 'theetuin', 'dorpshuis' en 'NCC'.

Dat laatste is een verwijzing naar een terrein van de Nederlandse Caravan Club, letterlijk op een steenworp afstand van Ellewoutsdijk. De NTKC huurt een deel van dit terrein, Zuudschorre, waar de leden van 1 april tot 1 november terecht kunnen. We treffen er onder andere Krijn en Miriam aan. Zij komen hier elk jaar en staan helemaal aan het eind. Ze komen uit Goes, met de auto twintig minuten hiervandaan, en zijn al 29 jaar lid van de NTKC. Kamperen doen ze in hun, in uitmuntende staat verkerende, Erdman Schmidt.

'Het is hier heel erg leuk omdat er niemand is', zegt Krijn. 'Het heeft wel iets speciaals. Je zit te praten, niemand hoort je: het is gewoon heel lekker.' 'De natuur hier is prachtig, maar als je over de dijk kijkt schrik je je een hoedje', voegt Miriam toe. Ik kijk vragend naar de imposante zeedijk. Bij de ingang van het terrein is een stenen trap naar boven. Straks maar even kijken.

Aan drie kanten van het terrein vind je dijken. 'Er zijn hier prachtige tochten te maken' zegt Krijn enthousiast. 'Fietsen kan hier over de oude dijken in de richting van Baarland. Zo nu en dan vind je een vrije-pluktuin.' Miriam: 'Er zullen vast wel meer dingen zijn – ik weet dat er voor vogelliefhebbers veel te zien is, maar wij wonen om de hoek dus voor ons gaat het vooral om de rust.'

‘Hier hoor je helemaal niks. Niets. Bij andere NTKC-terreinen hoor je vaak toch het gezoem van een autosnelweg, of overvliegende vliegtuigen. Hier is rust’, zegt Krijn, ‘Wij zijn superblij dat Zuudschorre er is. We maken er dankbaar gebruik van.’

Verderop op het terrein, naast het infobord, staan Jaap en Ria met hun trekkerstent. Ze zijn op de fiets en komen uit Naarden. Lid sinds ‘een jaar of vijf’ en voor het eerst op Zuudschorre. ‘Op de kaart leek het een terreintje van niks maar wat blijkt: het is prachtig’, zegt Jaap. ‘Het dorpje ook en er is van alles te doen,’ vult Ria hem aan, ‘er is een theetuin en je kan nota bene eten in het dorps-huis.’ Jaap: ‘Het voelt een beetje alsof je op een Waddeneiland bent.’ Ria: ‘De nieuwe eigenaar van het dorps-huis – het M.J. van Hattumhuis – kwamen we op straat tegen. Van hem hoorden we dat we er konden eten.’ Even later vervolgt ze: ‘Weet je, wij houden van klein en rustig. Er is hier niet eens een supermarkt. Juist daarom vinden wij dit een leuk terrein. En de goede faciliteiten zijn een pre.’

Nadat de pacht van het NTKC-terrein ‘Hoogduin’ in Biggekerke in 2013 niet werd verlengd, is er een aantal jaren gezocht naar een alternatief terrein in Zeeland. Dat duurde langer dan gedacht (en gewent), totdat de NCC bereid werd gevonden om zo’n 0,9 ha van hun terrein in Ellewoutsdijk aan de NTKC te verhuren. Op 23 april 2016 is dit nieuwe terrein feestelijk geopend. Tijdens de cere-

monie werd gewezen op het feit dat lang geleden tenten en caravans elk hun eigen weg zijn gegaan, maar dat ze hier in Zuid-Beveland weer (een beetje) samen zijn gekomen. Opmerkelijk: een neveneffect van de onderhuur van de NCC is dat Zuudschorre het enige NTKC-terrein is met een wifisignaal.

Hier hoor je helemaal niks. Niets.

Krijn en Miriam waren bij de opening van Zuudschorre, maar kennen ook het ‘oude’ terrein. Miriam vertelt er met enige weemoed over: ‘Hoogduin was aan de voet van de duinen. Er waren altijd veel kinderen. Biggekerke hoort bij Zoutelande, op de westpunt van Walcheren, hier zo’n 30 kilometer vandaan. Het was er soms stampvol, dan stond je haring aan haring, maar je kon er direct het strand op – een groot verschil met Zuudschorre.’

Voor de NTKC-kampeerders is één van de grote pluspunten van Zuudschorre de rust. Doordat het (achterste deel van) het terrein tussen twee dijken ligt, is er een soort geluidsarme zone ontstaan. Door de dijken waait de wind net over je hoofd en vormt zo een geluiddempende deken.

Historie

Westerschelde

De omgeving van Ellewoutsdijk wordt gedomineerd door de aanwezigheid van een grote en drukke waterweg: de Westerschelde. De Westerschelde is relatief jong; door vele overstromingen rond de 12e eeuw ontstond een steeds breder wordende verbinding tussen de rivier de Schelde en de Noordzee. Pas in de 15e eeuw kon Antwerpen via de Westerschelde bereikt worden. In 1839 erkende Nederland de onafhankelijkheid van België in het Verdrag van Londen; daarin staat ook dat Nederland vrije doorvaart voor de scheepvaart vanaf de Noordzee naar Antwerpen via de Westerschelde garandeert. Daarom is bij de aanleg van de Deltawerken deze zeearm niet afgesloten.

Ellewoutsdijk

In de 11e eeuw zou ene Elewout opdracht hebben gegeven om bij een nederzetting op het eiland Borssele een dijk aan te leggen. De Elewoutsdijk. Later, in 1839, na de afscheiding van België, werd vlak bij Ellewoutsdijk een fort gebouwd. In de Tweede Wereldoorlog hebben de Duitsers dit fort nog uitgebreid en versterkt. Nadat Terneuzen was bevrijd op 20 september 1944, lag Ellewoutsdijk plotseling aan het front. De belegering en zware beschieting van het dorp, vanaf Zeeuws-Vlaanderen, duurden ruim een maand. Op 29 oktober 1944 werd het grotendeels in puin geschoten dorp bevrijd.

En klim eens op die zeedijk, vergaap je aan het uitzicht (boven op de dijk staan stoelen). Overdag of ‘s avonds, bij eb of bij vloed, het uitzicht is telkens weer anders. De zeeschepen van en naar Antwerpen komen hier langs, aan de overkant ligt Terneuzen maar ook grote industrie van o.a. Dow Chemical waar Miriam naar verwees. Het buitendijkse uitzicht biedt – volgens Midas Dekkers – een blik op Neerlands meest oorspronkelijke landschap, “want twee keer per dag wordt hier de nieuwe natuur door vloed weer weggespoeld, dag na dag, week na week, jaar na jaar, eeuw na eeuw”. Het land binnen en buiten die Zeedijk is een paradijs voor vogels en veel bijzondere plantensoorten. Bekijk de binnendijkse natuurgebieden ‘Inlaag 1887’ en ‘Inlaag 2005’ eens. Misschien tref je er een tureluur, bontbekplevier of kluut. Het grensgebied tussen zoet en zout is tevens een plek voor unieke zoutminnende en zouttolerante flora. Ga op zoek naar lamsoor, zeekool, zilte schijnspurrie, strandbiet en tripmadam.

Wie even genoeg rust en stilte heeft gehad, kan bijvoorbeeld een van de eerder genoemde bestemmingen bezoeken. De speeltuin in het dorp biedt schaduw en een picknicktafel – en een speeltuin, uiteraard. Er is een theetuin (naast de kerk) die eigenlijk een ‘thee- en biertuin’ is. Op loopafstand ligt het Fort Ellewoutsdijk, gebouwd in 1839 en sinds 1981 in eigendom van Natuurmonumenten. Neem voor een bezoek je zaklamp mee! En natuurlijk valt er ook genoeg te wandelen en te fietsen op Zuid-Beveland, waarbij je hier en daar voor een portie vers fruit bij zelfpluktuinen terecht kunt. <

Niet te bevatten

Albert Fien dacht even NTKC-terrein Den Treek te herkennen, toen hij dit schilderij van John Konijn ontdekte bij de kunstuitleen in Enschede. En Albert zal niet de enige zijn bij wie de vlakke met de bomenrij daarachter gedachten aan ons terrein bij Leusden oproept. De verspreide vuren deden mij ook denken aan een Tsjechische camping, waar ik ooit mensen elk op hun eigen vuur worstjes zag braden. Het suggestief geschilderde bos, de rijkgeschakeerde schemering en de schaal van de tentjes op het grote veld roepen een gevoel op waarvan je ook als kampeerder in een natuurgebied doordrongen kunt raken: dat we slechts nietige gasten zijn in een ontzagwekkende natuur.

Uit de titel blijkt dat de inspiratiebron voor dit werk niet in Nederland of Tsjechië lag, maar in Roemenië; Cluj verwijst naar de stad Cluj-Napoca in de regio Transsylvanië. Als ik de schilder hier per mail naar vraag, antwoordt hij dat Cluj aan een bos ligt (Hoiu Baci) met bizar gevormde bomen waarover veel mysterieuze verhalen de ronde doen. 'Ik stelde me bij het maken van dit werk zo voor dat je daar in de buurt zou kamperen en heb geprobeerd het mysterie over te brengen in het schilderij.'

Marleen Blokhuis

John Konijn, *Cluj*, 2016, olieverf op doek, 50 x 150 cm, Kunstuitleen Concordia, Enschede, www.johnkonijn.nl

eenpitter

Alle eenpitterrecepten vind je verzameld op de website.

Gebakken oesterzwammen

Het is herfst en zoals je verderop in dit Buitenspoor kunt lezen, zijn er volop mogelijkheden om je maaltijd direct in de natuur te vinden. Opletten wat en waar je plukt, maar niets geeft zoveel voldoening als het koken van een maal dat je (grotendeels) zelf bij elkaar hebt gesprokkeld!

Heb je een bakje **oesterzwammen** geplukt? Maak ze schoon, leg er twee weg en snijd de rest in reepjes. Bak eerst de twee hele oesterzwammen kort in een beetje **olie**. Leg ze vast op je bord. Fruit **een uitje** in dezelfde koekenpan en bak er de reepjes oesterzwam met wat **tijm** en **peper** in mee. Haal de pan van het vuur, meng er in stukjes gebroken **geitenkaas** door en schep dit mengsel over de gebakken oesterzwammen.

Broodje erbij, klaar.

Anne Vlessing

Illustratie: Loes van Oosten, loesvanoosten.com

JeugdSectie

Interview met Akki

Voor deze editie sprak ik met Akki Kivits, 15 jaar oud. Zonder iemand van de Jeugdsectie te kennen kwam ze naar de zomertoer van 2018. Ook dit jaar was ze van de partij!

Hoe ben jij bij de jeugdsectie gekomen?

Mijn opa en oma stonden een keer ergens op een terrein toen de Jeugdsectie er ook was. Ze vonden het er erg gezellig uitzien. Aangezien ik toen net 14 was, hebben ze het mij aangeraden.

Dat is best jong om bij de Jeugdsectie te komen!

Ja klopt, ik vond het ook heel spannend, maar iedereen was heel open en gezellig waardoor ik snel in de groep werd opgenomen.

Je eerste kampje was de zomertoer. Hoe vond je dat?

Ik vond het erg fijn: tijdens een zomertoer leer je iedereen meteen goed kennen omdat je een week samen bent.

Wat is het leukste dat je met de Jeugdsectie hebt gedaan?

De internationale Rally in Tsjechië van dit jaar, er zijn daar veel nationaliteiten aanwezig waardoor je allemaal nieuwe mensen leert kennen met verschillende culturen en achtergronden. En dat terwijl je in een heel mooi land bent!

Slim bekeken van Akki

Leg je eten nooit in de binnentent want muizen gaan door je tent heen, zoals ik zelf heb ervaren met de zomertoer ...

JS'er in de kijker

Naam:

Emma Ganzevoort

Woonplaats:

Amsterdam

Leeftijd: **20 jaar**

Studie/werk:

onderwijsassistent

Tent: **Coleman Caucasus 2**

Favoriete kampeerkost: **pasta**

JS sinds: **Zomertour 2013**

Leukste, ergste, spannendste, grappigste, raarste, of meest

bijzondere JS-ervaring:

De meest bijzondere JS-ervaring vind ik tot nu toe het organiseren van het voorrallyweekend (in maart!) 2018 met gevoelstemperatuur van -13°C, en toch echt een toptijd hebben.

Toen Frank, Selma en de kinderen Moerman in 1974 aan het oefenen waren voor een rugzaktocht door de Peloponnesos, kwamen ze de Zwerfgroep tegen die een weekendtocht liep. Het werd het begin van een zeer actief lidmaatschap dat tot op de dag van vandaag duurt.

Tekst: Margreet Geels en Nienke Onkenhout, foto: Frank Moerman

'Onze eerste tocht met de Zwerfgroep was in de Noordoostpolder. Dat Zwerfgroepvirus zijn we nooit meer kwijtgeraakt, al tellen nu de jaren en het gewicht van de rugzak ... We leerden kamperen in alle seizoenen – het jaarlijkse, soms winterse, Houtvuurkamp was (en is nog steeds) een feest – en kregen dankzij de Zwerfgroep vrienden in het hele land. In 1992 werd ik voorzitter van de sectie. Het werd een goede, actieve bestuursperiode van negen jaar met vele schitterende tochten en een grote aanhang van clubleden die vrienden voor het leven werden. Eén van de mooiste tochten ging over de Veluwe. Die begon op Hemelvaartsdag in Wijhe en eindigde op tweede pinksterdag in Dieren. Met een groep Zwervers liepen wij bijna geheel over zand en door natuurgebieden. Zo'n tocht uitzetten is een mooie klus die een hoop voldoening geeft. En dat geldt ook voor fietstochten: toen de Zwerfgroep in 1992 veertig jaar bestond hebben wij als afdeling de eerste Kennemer Fietstocht uitgezet, als cadeau. De tocht bestaat nog steeds en wordt goed bezocht. De meeste tochten heb ik nog, ik gebruik ze soms ook nog. Je ziet dat de tochten steeds fraaier worden, maar ook dat het steeds moeilijker wordt om te verdwalen. En daar zit toch ook de charme in. Zelf ben ik gek op tochten die langer duren dan een week, de eerste was ook twee weken. We hopen nog lang mee te kunnen fietsen.'

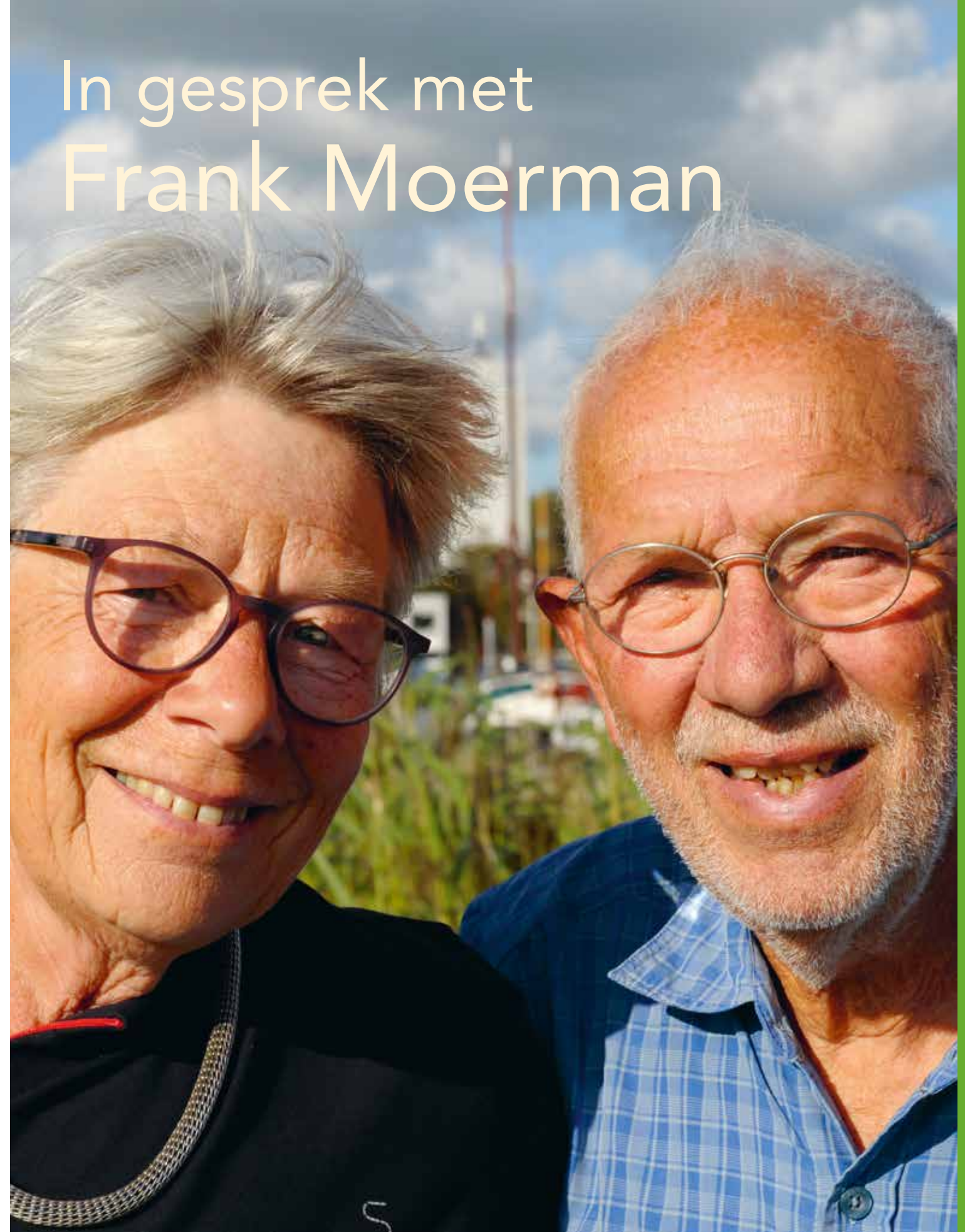
'Door het Nieuwjaarskampje – eerst op het Naaldenveld, nu nog steeds op Limmen – rolde ik in het bestuur van de afdeling Kennemerland. Eerst als toersecretaris en later als voorzitter. Ik viel met mijn neus in de boter: een jaar daarna kocht de club het terrein in Limmen. Er was dus veel werk aan de winkel. Met de inzet van veel Kennemerlanders en Zwerfgroepers zijn onze twee terreinen, Limmen en Texel, prachtig geworden. Dat is ook precies wat ons zo trekt bij de club: je doet het met elkaar, dat scheidt echt een band. Je ziet bij de werkweekenden vaak nog de mensen die toen al hielpen bij het kampeerklaar maken van de terreinen. Gelukkig vonden Selma en de kinderen het ook allemaal leuk! In 2002, toen ik met pensioen ging, werd ik terreincommissaris op Texel. Boudewijn Brugge deed het groen en aan mij werd het technische gebeuren toevertrouwd. Ook hier gold: een goede samenwerking werpt de meeste vruchten af. Inmiddels is Jaap Sneep TC op Texel, die help ik geregeld. We kunnen het goed met elkaar vinden en gaan vaak tussendoor klussen.'

'Als het kan ga ik naar de afdelingsvergaderingen maar met het pensioen kwam ook het reizen met het busje. Dus ik ben er niet altijd meer bij. Ook de ALV bezoek ik graag omdat je er altijd veel bekenden

tegenkomt. Wat ik wel jammer vind aan de veranderingen van de laatste jaren, is het loslaten van de tenthoogte – hierdoor wordt het kampeermiddel soms wel erg groot. Wat ik eigenlijk belangrijker vind, is dat de werkweekenden goed bezocht worden want dat is nodig voor het onderhoud van de terreinen en toiletgebouwen. Zo zorgen we ervoor dat de kosten laag blijven. Laten we daarom voorzichtig zijn met al te veel nieuwigheden die het onderhoud duurder en moeilijker maken. Op Texel hebben we nu een warmtepomp. Dat is natuurlijk bijzonder maar kunnen we het onderhoud zelf goed doen, de komende jaren? Laat de warmtepomp op Texel zich vooral eerst echt bewijzen voor we ze op andere terreinen gaan neerzetten. Waar ik wel voorstander van ben, is het plaatsen van zonnepanelen op de toiletgebouwen. Zonnepanelen werken goed en probleemloos en de groene uitstraling past bij de NTKC.'

'Zo'n "groene verwarming" is mooi, maar ik denk dat we ons vooral moeten richten op het aantrekken van nieuwe leden. Laten we daar onze energie in steken. Onze grote kracht is dat we al heel veel jaren een prima kampeerkwaliteit uitstralen naar de buitenwacht: rust, ruimte, eenvoud en puur natuur. Dat moeten we blijven doen.' <

In gesprek met Frank Moerman

Eetbare natuur

Tekst: Anne Vlessing

Het is herfst, dus: de paden op, de bossen in! Trek je laarzen aan en vergeet niet een zakmes en een goede veldgids in je rugzak te stoppen. Het bos geurt naar vochtig mos en overal zie je paddenstoelen uit de grond schieten.

Dit jaargetijde is er een van overvloed: noten en bessen, paddenstoelen, eikels en dennenappels. Door je te verdiepen in welke bomen, planten en struiken in je kampeer- of wandelomgeving voorkomen, ga je met andere ogen om je heen kijken. De natuur is niet alleen mooi, maar ook voedzaam en gezond. Voor je het weet heb je een in het wild verzameld maaltje bij elkaar. Recepten zijn overal te vinden, kijk bijvoorbeeld eens op casaforesta.nl. Hiernaast een paar suggesties.

Paddenstoelen

De herfst is bij uitstek het seizoen van de (bos)paddenstoelen. Geliefd bij menig keukenprins(es), maar het kan verraderlijk zijn om ze zelf te verzamelen. Een goede veldgids en een cursus om mee te beginnen zijn onmisbaar om de eetbare soorten te onderscheiden van de niet-eetbare. Ook leuk (en zeker veiliger!) is het om als onervaren wildplukker met een ervaren plukker op stap te gaan. De soorten die hieronder worden genoemd, komen algemeen voor, zijn niet bedreigd en makkelijk te herkennen. Maar altijd geldt: bij twijfel, niet plukken. En als je niet twijfelt, controleer dan altijd of een paddenstoel niet op de Rode Lijst van Paddenstoelen voorkomt. Die soorten zijn namelijk op een of andere manier bedreigd en mogen niet geplukt worden. De populaire cantharel staat daar bijvoorbeeld ook tussen ...

P. Klincksieck, *Atlas des champignons comestibles et vénéneux*, 1891

Op de stam van loofbomen, vooral op de beuk, en op oud, dood hout kun je oesterzwammen aantreffen. Herkenbaar aan en genoemd naar de op een oester lijkende hoed. Er zijn diverse soorten oesterzwammen die allemaal prima eetbaar zijn. Oesterzwammen bevatten weinig vocht en moeten daarom bij bereiding kort gebakken worden. Ze groeien het hele jaar door en vooral in de winter.

E.M. Fries, *Antique Mycology*, print of *Boletus Edulis*, 1860

Report of the Microscopist, 1893

In natte grasgebieden kun je de parasolzwam tegenkomen: karakteristiek is de grote hoed op de relatief dunne steel. Niet alle soorten parasolzwammen zijn eetbaar: kom je ze in het bos tegen en hebben ze geen duidelijke ring om de steel, dan gaat het waarschijnlijk om de niet-eetbare bosparasolzwam.

< En heb je een Italiaans recept waar 'porcini' voor nodig is: dat is gewoon gedroogd eekhoortjesbrood dat tot eind november te vinden is.

Hazelnoten, walnoten, kastanjes

F.E. Köhler, *Medizinal-Pflanzen*, 1887

Hazelnoten groeien aan de hazelaar, meer een struik of heester dan een boom. Je plukt ze niet, maar door schudden vallen de rijpe noten op de grond. Grote walnootbomen komen in heel Nederland voor. Walnoten zijn rijp (en droog) in november. Tamme kastanjes vallen aan het eind van oktober vanzelf uit de boom. Heerlijk om te poffen of te verwerken tot een zoete of hartige puree. Het verschil met de (niet eetbare) wilde kastanje is niet moeilijk: de tamme kastanje is meer ovaal of drupelvormig en heeft een karakteristiek wit 'pluimpje'

E. Blackwell, *A Curious Herbal*, 1737

De grote klis

De zaaddozen van de grote klis zijn akelige klevers op jas of trui, maar de wortels van deze plant zijn heel lekker en prima te verwerken, bijvoorbeeld gebakken of in een stampot. Een vergeten groente die groeit langs landelijke wegen en in de berm van weilanden. De sappige dikke wortels kunnen van oktober tot aan het vroege voorjaar worden gerooid. Markeer de locatie van de planten (en dus de wortels) als de bladeren nog niet vergaan zijn – zo kun je later makkelijk terugvinden waar je moet graven. Doe dat voorzichtig, houd de wortel heel.

E. Blackwell, *A Curious Herbal*, 1737

Zeewier

Zeewieren zijn ook prima eetbaar en zeer gezond - ze groeien in Nederland eigenlijk alleen in de Oosterschelde (download de zoekkaart op de website van het Nationaal Park Oosterschelde, np-oosterschelde.nl). Wier op zandstranden is vrijwel altijd aangespoeld en afkomstig van Engeland, Frankrijk of Noorwegen. Op de website zeewierwijzer.nl vind je veel informatie en recepten.

Wildplukken: mag dat?

In principe is voor wildplukken toestemming nodig van de grondeigenaar. Bovendien heb je vaak te maken met plaatselijke verordeningen. Een handje van dit of dat levert meestal geen problemen op zolang er geen verstoring in de natuur optreedt.

Op wildplukwijzer.nl vind je een digitale kaart die je wegwijs maakt in welke gemeente waar en wat mag worden geplukt. Natuurbeschermingsorganisaties vragen je om van paddenstoelen niet meer dan een 'champignonbakje' vol te plukken. Volgens de Flora- en Faunawet mogen beschermde planten en paddenstoelen in ieder geval niet worden geplukt. Als je niet zeker bent of iets beschermd is kun je dit opzoeken op de rode lijsten van soorten (floron.nl/publicaties/rode-lijst-2012).

Gebruik verder je gezonde verstand: pluk nooit een hele struik of boom leeg (daar kun je een boete voor krijgen), maar laat zo veel over dat de natuur zich kan herstellen. Noten, eikels en kastanjes rapen mag tot je een ons weegt!

Drie generaties NTKC

Van links naar rechts: Nel, zoon Frank en kleindochter Morena, 2019

Onder:

Morena en haar broertjes, jaren '90

Nel met haar kinderen, rechts Frank, jaren '70

In onze vereniging, die sinds 1912 bestaat, zijn er al heel wat generaties kampeeders geweest.

En soms komen die uit één familie, zoals de familie Van der Duin uit IJmuiden (later Haarlem). Oma Nel (1936), vader Frank (1959) en dochter Morena (1989) hebben vele goede herinneringen aan het eenvoudig kamperen – zowel op de NTKC-clubterreinen als op de zogenoemde paspoortterreinen, de voorlopers van de huidige natuurkampeerterreinen. Nel en haar gezin kampeerden het meest in de jaren '70 en '80, Frank deed dat de decennia erna met zijn gezin en Morena doet het nu. 'En mijn tante Ellen is ook nog steeds lid en kampeert nog volop!'

Tekst: Nienke Onkenhout, foto's uit het archief van de familie Van der Duin

Nel was de eerste generatie die kampeerde, samen met haar man Cor die helaas al is overleden. 'Onze allereerste keer kamperen was in 1954 maar dat was niet bij de NTKC. We hadden toen één week vakantie en gingen op de fiets naar Nijverdal. Voor tien cent huurden we een strozak bij de boer. Dat beviel zo goed dat we zijn blijven kamperen zolang het kon, ook toen de kinderen kwamen. En eigenlijk altijd op de fiets. We hebben toen ons kampeerpaspoort gehaald, na drie weekends proefkamperen op het Naaldenveld in Aerdenhout. Alleen als je keurig kon kamperen mocht je op de paspoortterreinen komen. En ze waren best streng hoor!'

De NTKC leerden Nel en Cor kennen via Wim en Marjolein Stolp. Ook daar werd gekeken of je netjes kampeerde en bij de club paste: de ballotage. Zoon Frank herinnert zich een gesprek tussen zijn vader en een balloteur: 'Wij kinderen moesten heel stil zijn en ons netjes gedragen want anders kon je geen lid worden.' Nel: 'Ja, zo ging dat toen, we hadden er ook geen moeite mee.'

Voor Frank is Schoonoord in Drente de eerste herinnering. 'Ik was een jaar of 5, denk ik. Het was met mijn ouders en zussen. We stonden op kampeerterrein De Kiel, een paspoortterrein midden in de bossen. Een fijne plek.' Kleindochter Morena ten slotte: 'Mijn eerste herinnering van het kamperen was in Zuid-Limburg, op De Heerkuil. Ik was denk ik ook een jaar of vijf. Ik was met mijn ouders en mijn broertje van een jaar of twee. Maar ik heb wel foto's gezien dat ik als baby in een emmer zit op een NTKC-terreinen ('Ootmarsum!' roept Frank), dus het was niet mijn eerste keer.'

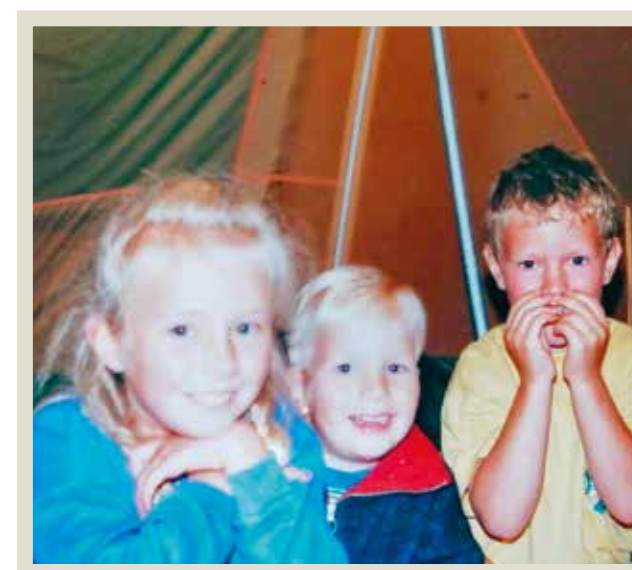
Nel en Cor hadden leuke contacten met clubgenoten van Kennerland. 'Vooral Cor was actief. Hij heeft nog getekend voor het

clubblad en ging vaak een dagje klussen met andere clubleden. En bij het 75-jarig jubileum van de club, met een groot jubileumkamp op Hazerswoude, heeft hij de versieringen gemaakt voor het toneel. Prachtige grote vlinders en bloemen van papier.'

Zoon Frank en kleindochter Morena zijn niet zo actief, al helpt Morena soms wel tijdens een werkweekend. En de sfeer op de terreinen? Was het vroeger anders of valt dat wel mee? Volgens Frank is er niet zo veel veranderd. 'Mensen die daar behoefte aan hebben zoeken elkaar op. Ik was zelf niet echt bevriend met clubgenoten, ook niet als kind', meldt Frank. Wel herkent hij Morena's ervaring: 'We gingen elke zomer kamperen en vaak kwam ik dan dezelfde kinderen tegen. Er zijn toen wel echte vakantie-vriendschappen ontstaan.' Morena heeft het idee dat men nu juist sneller contact met elkaar zoekt: 'Het kampvuur is wat dat betreft de ideale plek om elkaar te leren kennen.'

Frank vult aan: 'De club was vroeger wel wat fanatieker in mijn ervaring, ook wat betreft het materiaal. Oude tentbouwers als Slee en Erdman Schmidt bepaalden welke tenten je bij de NTKC zag. Later kwamen er goedkopere merken die niet alleen groene, lichtgroene en donkergroene tenten hadden. En ook de afmetingen van tenten mochten ruimer. Vroeger werd daar nog wel eens besmuikt over gesproken: "Is jullie tent niet te hoog?", herinner ik me toen ik de Krekel eens opzette.' Dat herkent Morena ook. 'De afgelopen jaren merk ik dat de NTKC flexibeler is geworden.'

Voor Nel zit het kamperen er al enkele jaren niet meer in. 'Ik had het nog graag gedaan. Maar het lijf laat het niet meer toe. Ik vind het nog steeds de fijnste manier van vakantie.' Daar sluiten haar zoon en kleindochter zich bij aan. Morena: 'Ik hoop dat alle terreinen blijven bestaan voor de volgende generatie. De diversiteit maakt het zo ontzettend leuk.' En Frank heeft het laatste woord: 'Ik hoop dat de volgende, vierde generatie kan blijven kamperen. En dat ze op eenzelfde manier de natuur en de sfeer kunnen ervaren en ervan genieten.' <

Foto's: Ton Hermans

Kampeeders op Limmen kunnen erover meepraten: veel lawaai van overvliegende vliegtuigen, maar ook de nijlganzen kunnen er wat van. Pa en ma nijlgans hebben om de haverklap heibel in hun nest achter het kampeerveld. Minder lawaaiërig maar toch ook erg aanwezig zijn de halsbandparkieten op De Haan in Den Haag. Prachtig groen met een lange staart en de mannen met het kenmerkende rode halsbandje. Zowel de nijlgans als de halsbandparkiet zijn ooit ontsnapt of losgelaten uit particuliere collecties en hebben in tamelijke korte tijd grote delen van Nederland 'veroverd'.

Voor de eerste waarneming van de fazant moeten we veel verder terug in de tijd, deze is ooit als jachtwild ingevoerd door de Romeinen. Op De Slufter, Texel, schrikt menig kampeerder zich een hoedje als met een verontwaardigde kreet een fazant wegschiet.

Soorten die eigenlijk niet thuishoren in Nederland noemt men exoten. Vormt een exoot een bedreiging voor de inheemse flora en fauna, dan spreekt men van een invasieve exoot. In Nederland is het niet voor te stellen, maar in Ierland is de rododendron een invasieve exoot. Door de zachte winters op dit

eiland kunnen de zaden van de rododendron ontkiemen. Dat, gecombineerd met de eigenschap van de rododendron om de grond rondom de struik te vergiftigen, zorgt ervoor dat de inheemse bossen niet meer kunnen verjongen en dat er daardoor uiteindelijk een rododendronbos ontstaat. Sta daar eens bij stil als je op 't Aagt kampeert en door het arboretum in Eenrum loopt waar een grote collectie verschillende rododendrons staat. Veel lieflijker lijkt het bezemkruiskruid; de dijk voor Zuudschorre kleurt er geel van. Duidelijk een plant van zuidelijke oorden, in december kan de plant nog uitbundig staan te bloeien. Ook een invasieve exoot.

Door onder meer onze reislust en handel in tuinplanten is er een grote toename van het aantal exoten in Nederland. Inmiddels is dit ongeveer 15% van alle wilde plantensoorten. Hiervan zijn er steeds meer invasief. Ook het aantal exotische dieren en micro-organismen neemt sterk toe.

Exoten vormen een steeds groter probleem dat veel meer aandacht verdient en niet zomaar is opgelost.

Ton Hermans en Karin Koppen

Noten

In de herfst zijn de vruchten van de bomen klaar.

Een aantal bomen heeft noten die je kan eten. De bekendste zijn natuurlijk tamme kastanjes, hazelnoten, beukenootjes en walnoten.

Dieren zijn dol op deze noten. Vlaamse gaaien en eekhoorns leggen er een wintervoorraad mee aan en wilde zwijnen bouwen hun wintervet ermee op. Als je zelf van deze noten wilt genieten, moet je er dus snel bij zijn!

BUITENKINDEREN >>

... noten de voortplantingsorganen van een boom zijn?

... grote hoeveelheden verse beukenootjes voor mensen giftig kunnen zijn?

... mensen vroeger van tamme kastanjes en eikels een soort koffie maakten?

Wist je dat ...

... de hazelnootboorder een kever is die zijn eitjes legt in hazelnoten?

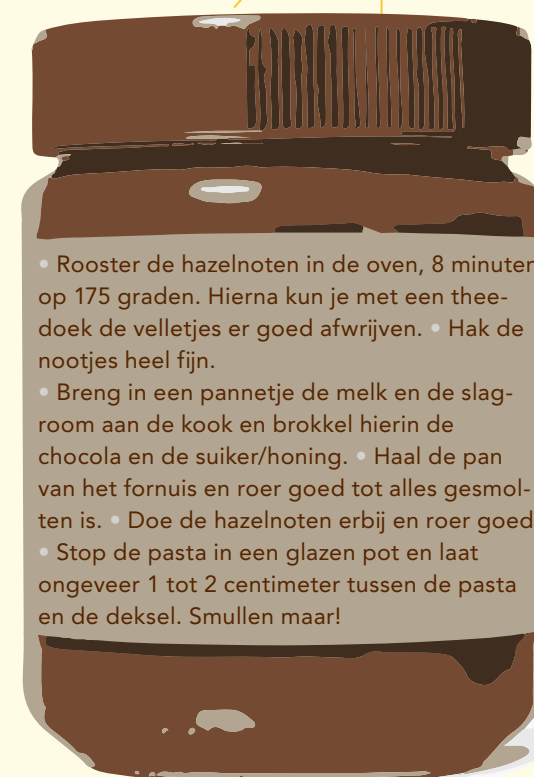
... een goed notenjaar een 'mastjaar' heet?

... walnootbomen insecten, zoals muggen, op afstand houden?

... pinda's geen noten, maar peulvruchten zijn?

doen

Hazelnootpasta

Smeer jij ook wel eens chocopasta op je brood? Deze hazelnootpasta kun je zelf maken en is daardoor natuurlijk extra lekker!

Je hebt nodig:

- 200 gr gepelde hazelnoten
- 250 gr pure chocolade (78-85% cacao)
- 100 ml halfvolle melk
- 100 ml slagroom
- 30 gram suiker of honing

- Rooster de hazelnoten in de oven, 8 minuten op 175 graden. Hierna kun je met een theedoek de velletjes er goed afwrijven.
- Hak de notjes heel fijn.
- Breng in een pannetje de melk en de slagroom aan de kook en brokkel hierin de chocola en de suiker/honing.
- Haal de pan van het fornuis en roer goed tot alles gesmolten is.
- Doe de hazelnoten erbij en roer goed.
- Stop de pasta in een glazen pot en laat ongeveer 1 tot 2 centimeter tussen de pasta en de deksel. Smullen maar!

Daan (14) en Sophie (11) op Masterveld

We staan op Masterveld in de caravan van opa, want papa is nog aan het werk en wij hebben vakantie. Ongeveer twee keer per jaar gaan we naar een NTKC-terrein. Vaak met opa, maar ook met papa.

We wandelen veel en doen spelletjes. Ook gaan we vaak een museum bezoeken. Op het terrein is het zo fijn dat je niets hoort. Geen auto's en zo, maar wel de vogels.

Den Treek is ons favoriete terrein. Daar zijn we een keer geweest en toen was er een ontzettend groot vuur. Dat was mooi. Sophie zit op scouting, daar leert ze dingen die we ook wel eens doen op een NTKC-terrein. Zoals een keuken maken van takken en hoe je een goed vuur maakt.

Na het kamperen hier gaan we nog op vakantie naar Noorwegen. Daar hebben we ook erg veel zin in!

Het NTKC-logo is gebaseerd op een geheim zwerfverstekten.

Volgens de overlevering lieten zwerfvers elkaar hiermee weten: 'hier is het veilig', 'hier woont goed volk'. Nog steeds willen we met ons logo een gastvrij welkom uitdrukken.

Ook ergens ons zwerfverstekten gevonden, of er zelf een gemaakt? Stuur je foto naar redactie@kampeerclub.nl.

De NTKC: één met de natuur. Zoals hier op De Smagten in Bladel.

Frans en Maria Hofhuis

NTKC'ers delen hun ervaringen met eenvoudige, kleinschalige, natuurlijke en rustige kampeerterreinen buiten Nederland. Het laatste overzicht vind je op de website (Beleef de NTKC > Puur kamperen > Kamperen in het buitenland).

Campingplatz Zwerwald

Oostenrijk, Kleinwalsertal, vlak onder de Duitse grens
Zwerwaldstrasse 32
87567 Riezlern Kleinwalsertal
+43 (0) 5517 57 27
camping-zwerwald.de

Camping met een groot tentenveld met ruime plekken. Caravans en campers staan boven, op een ander veld. Tussen 22.00 en 07.00 u en tussen 12.00 en 14.00 u wordt er niet met auto's gereden. In die uren dus even 'boven' parkeren. Het sanitair is eenvoudig, het gras wordt regelmatig gemaaid. Een rustige camping, want de website stelt niet veel voor – andere campings in het dal staan wel vaak helemaal vol. Volop wandelmogelijkheden in de omgeving, een dorp met supermarkt ligt op loopafstand.

Bas Ruggeberg

Domaine de Catarelli

Frankrijk, Corsica
Farinole, 20253 Patrimonio
ca. 6 km boven Saint-Florent
geen website, maar de wijnboer wel:
domainecatarelli.com

Drie prachtige, natuurlijk terreintjes bij een wijnboer in het noorden van Corsica. Elk terrein biedt plaats aan maximaal tien tenten of caravans. Letterlijk op loopafstand van de Middellandse Zee. De dennen- en vijgenbomen zorgen voor de broodnodige schaduw. Dit is een typisch NTKC-terrein, maar dan in Frankrijk, met adembenemende zonsopgangen in zee, een prachtige sterrenhemel en een wijntje van het domaine als extra's.

Marjolein en Ruurd Bijlsma

Voor het voetlicht in 6 vragen Paul Verkaart

Kennismaking

Tijdens een bushcraftvakantie in Zweden heb ik iemand ontmoet die mij op het bestaan van de NTKC wees.

Favoriete terrein

In de drie jaar dat we lid zijn hebben we op twee terreinen gekampeerd. Tot nu toe is De Haan in Den Haag favoriet. Daar zijn we meerdere keren geweest. Een mooi terrein en met veel water. De kinderen zijn daar de hele dag zoet.

Tent

Nu kamperen we met twee koepeltentjes van Decathlon. Thuis hebben we nog een De Waard liggen.

Activiteiten

Met activiteiten hebben we nog niet meegegaan. Als er dingen voorbijkomen die ik leuk zou vinden, zou ik daar zeker aan willen deelnemen. Een activiteit rond bushcraft bijvoorbeeld!

Wat spreekt je aan in de NTKC

Ik hou van wildkamperen, het geeft mij een gevoel van vrijheid. De kampeerbeleving bij NTKC komt het dichtst bij dat gevoel.

Wat heb jij de club te bieden

Eigenlijk ben ik een zeer slecht lid. Behalve dat ik in een heel druk weekend kampmeester ben geweest doe ik (nog) niet zoveel. Natuurlijk schrijven we ons wel in op het schoonmaakrooster.

Leeftijd: 44 jaar
NTKC-lid sinds: 2016
Woonplaats: Nijmegen
Kampeert met: partner
Sanne (niet op foto),
Isa (8 jaar) en Olaf (5 jaar)
Hobby: sportklimmen
In het dagelijks leven:
webdeveloper

Tekst en foto: Anne Vlesing

Nieuws van de club

Najaarsledenvergaderingen 2019

In oktober organiseren alle afdelingen en secties hun najaarsledenvergaderingen (NLV's). De plaats en datum vind je in de agenda op de site: kampeerclub.nl/agenda. Meer informatie staat in een aantal gevallen bij de afdelings- en sectieberichten. Hieronder lees je welke onderwerpen op de agenda staan. Alle leden en kennismakingsleden zijn van harte uitgenodigd deze vergaderingen bij te wonen.

Agenda

- Opening
 - Mededelingen en ingekomen stukken
 - Notulen vorige vergadering
 - Rapportages door het afdelings- of sectiebestuur
 - Verslag van de secretaris
 - Verslag van de penningmeester
 - Verslag van de toersecretaaris
 - Verslag van de terreincommissaris
 - Verslag van de kascontrolecommissie
 - Begroting voor het komende clubjaar
 - Verkiezing bestuursleden
 - Verkiezing kascontrolecommissie
 - Toeragenda komend clubjaar
 - Verkiezing 3e clubraadslid en reservelid
 - Voorbereiding Clubraad van 23 november 2019
- Onderwerpen:
- Hoe om te gaan met houtvuren in tenten/tipi's?
 - Afdelingen benaderen kennismakingsleden, hoe gaan we dit doen in de praktijk?
 - Lange(re) termijnvisie voor de terreinen
- Rondvraag
 - Afsluiting

Persoonlijke berichten

Geboren

Sijmen Lous, zoon van Marlon Lous-van der Wal en Bjorn Lous, 11-04-2019

Overleden

De heer R. Poestkoke, Zevenhuizen, 23-04-2019

Caravansticker

Op de ALV van maart 2019 is de Caravannotitie van de Commissie Caravanmaatvoering aangenomen.

Dit betekent:

- Een caravan mag maximaal 230 cm breed zijn en maximaal 615 cm lang (incl. dissel). Het huidige onderscheid tussen C 400 en C 450 vervalt hiermee.
- Elke caravan moet een sticker hebben waaruit blijkt dat hij aan de maatvoering voldoet.

Hoe gaan we dit besluit in de praktijk uitvoeren?

- Caravanbezitters wordt verzocht met het formulier op de NTKC-site (www.kampeerclub.nl/pagina/opgave-kenteken-caravan) hun kenteken voor 1 november door te geven. Hiermee kunnen we bij de RDW de maten van de caravan opvragen. Als die binnen de maximale maten vallen, ontvangt de caravanbezitter de sticker. Uiterlijk 1 april 2020 moeten alle caravans van een sticker voorzien zijn.
- Kleinere caravans zonder eigen kenteken (witte kentekenplaat) voldoen altijd, deze krijgen een sticker met tekst WK (wit kenteken).
- Aan leden in het bezit van een C 450-machtiging en een caravan die niet meer voldoet aan de statuten en reglementen wordt voor het gebruik van deze caravan ontheffing verleend, mits deze caravan inwendig op tafelhoogte gemeten niet langer is dan 450 cm en voorzien is van een sticker als bedoeld in artikel A.1.1. lid 2 van het Reglement voor de clubcode. Bij het vervangen van de caravan moet alsnog aan de 615 cm eis voldaan worden.

Geelbuikvuurpad

Foto Russell Scott

De geelbuikvuurpad is een van de zeldzaamste amfibieën van Nederland en komt alleen nog voor in Zuid-Limburg. Het teruglopen van de populatie wordt onder andere veroorzaakt doordat er steeds minder geschikt leefgebied voor deze pad is.

De provincie is actief bij de bescherming en, waar mogelijk, herintroductie van dit diertje. Een van de locaties waar dit gebeurde (en gebeurt), is ons terrein De Heerkuil in St. Geertruid. Dat ging gepaard met een kleine ceremonie waarbij de gedeputeerde Carla Brugman en het radio-programma Vroege Vogels aanwezig waren. De NTKC faciliteert de herintroductie van de geelbuikvuurpad met een stukje leefmilieu onder aan het terrein, bij de knobomen vlak bij de afrastering.

Speeltoestellen op onze terreinen

Op veel onze terreinen zien we ze: schommels, zandbakken, wippen en soms een evenwichtsbalk. Sinds 1997 vallen ze onder het Warenwetbesluit Attractie- en Speeltoestellen (WAS). De wetgeving schrijft voor dat deze toestellen gecertificeerd moeten zijn en zo geplaatst dat ze veilig gebruikt kunnen worden. Na de invoering van de WAS werden de oude, vaak zelfgemaakte toestellen (vooral schommels) weggehaald. De afdelingen werden uitgenodigd om gecertificeerde toestellen te bestellen, want het laten certificeren van de aanwezige toestellen is veel duurder dan de aanschaf van nieuwe. Het hoofdbestuur stelde als voorwaarde dat de afdelingsbesturen de verantwoordelijkheid voor onderhoud en inspectie op zich nemen en dat daar jaarlijks in een logboek

verslag van wordt gedaan. De schommels en wippen kwamen, maar logboeken werden slechts op enkele terreinen bijgehouden. In feite werd op veel plaatsen de wet overtreden, een terugkerend pijnlijk onderwerp op de jaarlijkse vergadering van terreincommissarissen. Totdat een TC met het zo voor de hand liggende, maar lumineuze voorstel kwam van een speeltoestelleninspecteur. Gijs Van As, bouwkundige en oud-HB-secretaris, werd benoemd, ging op cursus en maakt sinds 2018 zijn ronde langs al onze schommels, speelhuisjes en zandbakken. Gijs controleert de constructies, de valhoogtes, de kwaliteit van zand en ondergrond en nog veel meer. En ... de afdelingen volgen zijn aanwijzingen keurig op. Nu de logboeken nog. Albert Fien

kampeerclub.nl > terreinen

Gastvrije terreinen

Foto Scouting Graaf van Lynden

NTKC-leden waren al welkom op een aantal Labelterreinen van Scouting Nederland: Het Naaldenveld, De Vrijenberg en Beundersveld. Dat aantal wordt uitgebreid. NTKC'ers kunnen vanaf nu ook kamperen op Ada's Hoeve (Ommen), Dwingeloo, St. Walrick (Overasselt) en Zeewolde. De eerste drie van deze terreinen zijn al lang Scoutingterrein. Ze liggen prachtig en zijn erg groen. Zeewolde is een groot terrein dat door Scouting, naast kamperen voor land- en watergroepen, ook gebruikt wordt voor grote evenementen.

Voor NTKC-leden geldt: als je wilt kamperen op een Scoutingterrein, maak dan een reservering. De terreingegevens zijn te vinden op: labelterreinen.scouting.nl/nl/. Je betaalt het tarief voor niet-Scoutingleden. Alleen tentkamperen is toegestaan, van september tot Pasen. De uitbreiding geldt voor twee jaar en wordt dan geëvalueerd. Mede om die reden hopen we dat veel leden de weg naar deze terreinen gaan vinden en zijn we benieuwd naar jullie kampeerervaringen bij Scouting.

Nieuws van de terreinen

WoesteLand helpt ook dit jaar de natuur op de mooiste plekken van Nederland

Ben jij een aanpakker?
Kijk snel op www.woesteland.nl

KIP

Kip Kompakt

Kip Shelter

Kip Kompakt

100% Nederlands vakmanschap. Ontdek het op www.KipKamperen.nl
Bekijk alle modellen en uitvoeringen in de Kip Flagship Store Hoogeveen.

oproep

Voor het redactieteam van Buitenspoor zoeken we versterking.

Veel enthousiaste NTKC'ers werken structureel of incidenteel mee en leveren ons foto's, illustraties, recepten en teksten. De redactie schrijft de artikelen, de interviews en reportages. Eens in de drie maanden komen we bij elkaar.

Lijkt het je leuk om hier een bijdrage aan te leveren? En je hele NTKC-ervaring wat meer diepgang te geven? Je bent van harte welkom.

Voor meer informatie en je aanmelding kun je mailen naar susanvanoostveen@kampeerclub.nl

Natuurbrandrisico

Het maken van vuur op de NTKC-terreinen is gebonden aan regels. Informatie per terrein is te vinden in de vuurtabel op de website, zie: kampeerclub.nl/nieuwsbericht/natuurbrandrisico

Check ook altijd natuurbrandrisico.nl. Een stookverbod (fase 2) geldt ook voor bbq's, vuurschalen, tentkachels, pizzaovens etc.

BIKE travel

JE VAKANTIEFIETS KOOP JE BIJ DE ECHTE SPECIALIST.

Dé Pinion & Rohloff specialist van Nederland

Dé specialist voor je fietsvakantie
www.bike4travel.nl | Satijnbloem 41, Rotterdam | 010 4626909

avaghon

SANTOS

idwork it works!

vsi fahrradmanufaktur

tent versleten?

model al 20 jaar niet meer gemaakt?

Tatteljee

voor Tatteljee geen probleem

HET BUITEN

AVONTUURLIJK BUITEN KOKEN OP HOUTVUUR

Dutch Ovens, Skillets en sets	v.a. € 14,95
Verschillende Woodgas Stove's	v.a. € 59,95
White Box Stove	v.a. € 22,50
Producten van FireBox	v.a. € 12,95
Driepoten met en zonder Grill	v.a. € 19,95
Vuurtafels tot 100 cm	v.a. € 19,95

www.HETBUITEN.NU

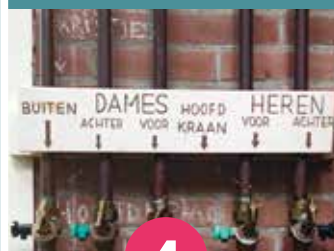
NTKC-terreinen

- 1 't Aagt, Eenrum
- 2 Austerlitz, Austerlitz
- 3 De Brobbelbies, Schaijk
- 4 Het Essenbos, Ouddorp
- 5 Het Groene Hart, Hazerswoude
- 6 De Haan, Den Haag
- 7 De Heerkuil, St. Geertruid
- 8 De Hertenweide, Zorgvlied
- 9 Huizen, Naarden
- 10 De Kooiberg, Ugchelen
- 11 Limmen, Limmen
- 12 Masterveld, Winterswijk
- 13 Roggebot, Dronten
- 14 De Ronde Hoek, Haastrecht
- 15 De Slufter, De Cocksdorp
- 16 De Smagten, Bladel
- 17 't Springendal, Ootmarsum
- 18 Den Treek, Leusden
- 19 De Valkenbelt, Lochem
- 20 Zuudschorre, Ellewoutsdijk

Gastvrije terreinen:
[kampeerclub.nl>terreinen>](http://kampeerclub.nl/terreinen/)
gastvrije terreinen (inloggen als lid)

Gastvrije leden:
[kampeerclub.nl>terreinen>](http://kampeerclub.nl/terreinen/)
gastvrije leden (inloggen als lid)

Het Essenbos, Ouddorp
Watermanagement met duidelijke instructies

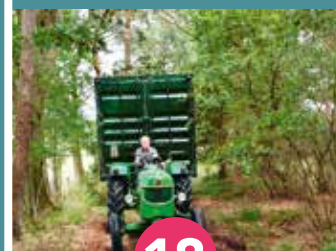
4

De Slufter, Texel
Inschrijven op Texel kan nu lekker in de schaduw

15

Den Treek, Leusden
Plaatsing van een materiaalcontainer

18

